

amelyet a Oberster Gerichtshof (Ausztria) a Bíróságnál 2002. január 29-én nyilvántartásba vett, 2001. december 20-i végzésével az előtte Viktor Hlozek és a Roche Austria Gesellschaft mbH között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann, a tanács elnöke, A. Rosas (előadó), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, S. von Bahr bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: M.-F. Contet vezető tisztviselő, 2004. december 9-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az alapeljárásban szereplőhöz hasonló átmeneti járadék az EK 141. cikk és a férfiak és a nők egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1975. február 10-i 75/117/EGK tanácsi irányelv 1. cikke szerinti „díjazás” fogalmába tartozik. Az alapügybelihez hasonló körülmények között e rendelkezések nem zárják ki a férfi és női munkavállalók között az átmeneti járadékra való jogosultságot eredményező életkor tekintetében különbséget tevő szociális terv alkalmazását, minthogy az előrehozott öregségi nyugdíjra vonatkozó nemzeti törvényi szabályozás alapján a férfi és női munkavállalók helyzete az e nyugdíjjogosultságot megalapozó lényeges tények szempontjából különbözik.

(¹) HL C 109., 2002.5.4.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. december 16-án

a C-271/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Svéd Királyság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – Halászat – Erőforrások megőrzése és kezelése – Halászati tevékenységek ellenőrzésére irányuló intézkedések)

(2005/C 45/03)

(Az eljárás nyelve: svéd)

A C-271/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: T. van Rijn és C. Tufvesson) kontra Svéd Királyság (meghatalmazott: A. Kruse és A. Falk) ügyben, az EK 226. cikk alapján 2002. július 24-én tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránt benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai A. Rosas, a tanács elnöke, J.-P. Puissochet (előadó), S. von Bahr, U. Løhmus és A. Ó Caoimh, bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: R. Grass, 2004. december 16-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel 1995-ben és 1996-ban

- nem fogadta el a rendelkezésére álló kvóták felhasználásának részletszabályait, és a vonatkozó közösségi rendeletek által előírt ellenőrzéseket és egyéb vizsgálatokat sem hajtotta végre,
- nem fogadta el a kvóták túllépésének megelőzésére irányuló hatékony intézkedéseket,
- nem hozta meg az említett rendeleteket megszegő hajóskapitányokkal vagy a jogsértésért felelős más személyekkel szemben alkalmazandó közigazgatási vagy büntetőjogi intézkedéseket,

amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a halászat és akvakultúra közösségi rendszerének létrehozataláról szóló, 1992. december 20-i 3760/92/EGK tanácsi rendelet 9. cikke (2) bekezdése, valamint a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendelet 2. cikke, 21. cikke (1) és (2) bekezdése és 31. cikke rendelkezéseinek, a Svéd Királyság nem teljesítette a fenti rendeletekből eredő kötelezettségeit.

2) A Svéd Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 289., 2002.11.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. december 16-án

a C-277/02. sz. (Oberverwaltungsgericht előzetes döntéshozatal iránti kérelme) az EU-Wood-Trading GmbH kontra Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (¹) ügyben

(Környezet – Hulladék – 259/93/EGK rendelet a hulladék-szállításról – Hasznosításra szánt hulladék – Kifogás – Küldő ország illetékes hatóságának hatásköre – 75/442/EGK irányelv 4 cikkének vagy a nemzeti rendelkezéseknek meg nem felelő hasznosítás – Küldő ország illetékes hatóságának jogosultsága ilyen kifogás emelésére)

(2005/C 45/04)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-277/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában,

amelyet az Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Németország) a Bírósághoz 2002. július 29-én érkezett 2002. július 3-i végzésével az előtte az EU-Wood-Trading GmbH és a Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann, a tanács elnöke, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts és K. Schiemann (előadó) bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: L. Hewlett tisztviselő, 2004. december 16-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2004. december 14-én

a C-309/02. sz. (Verwaltungsgericht Stuttgart előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Radlberger Getränkegesellschaft mbH & Co. és S. Spitz KG kontra Land Baden-Württemberg ügyben ⁽¹⁾

(Környezet – Áruk szabad mozgása – Csomagolás és csomagolási hulladék – 94/62/EK irányelv – Egyszer használatos csomagolások betét és visszaváltási kötelezettsége az újrahasználatos csomagolások összesített százalékaránya alapján)

(2005/C 45/05)

(Az eljárás nyelve: német)

1) Az 1998. május 18-i 98/368/EK bizottsági határozattal és az 1999. november 24-i 1999/816/EK bizottsági határozattal módosított, az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-jei 259/93/EGK tanácsi rendelet 7. cikke (4) bekezdése a) pontjának első francia bekezdését akként kell értelmezni, hogy a hasznosításra szánt hulladék szállítása ellen a küldő és a fogadó ország illetékes hatósága által emelhető kifogás alapja olyan megfontolás is lehet, mely nem csupán a hulladéknak az egyes illetékes hatóságok illetékességi területein történő szállításával, hanem a szállítás folytán lehetővé vált hasznosításával függ össze.

2) A 259/93 rendelet 98/368 és 1999/816 határozattal módosított 7. cikke (4) bekezdése a) pontjának első francia bekezdését akként kell értelmezni, hogy a küldő ország illetékes hatósága a kifogás emelése érdekében a rendeltetési helyen tervezett hasznosítás egészségre és környezetre gyakorolt hatását értékelve alkalmazhatja – az arányosság elvének tiszteletben tartásával – a küldő államban történő hulladékhasznosításra vonatkozó követelményeket, noha azok a rendeltetési államban hatályosnál szigorúbbak.

3) A 259/93 rendelet 98/368 és 1999/816 határozattal módosított 7. cikke (4) bekezdése a) pontjának második francia bekezdését akként kell értelmezni, hogy az illetékes hatóság nem alapíthatja a hasznosításra szánt hulladék szállítása elleni kifogását a rendelkezésre azzal az indokkal, hogy a tervezett hasznosítás nem felel meg a környezetvédelemre, a közrendre, közbiztonságra vagy az egészségvédelemre vonatkozó nemzeti törvényi és rendeleti rendelkezéseknek.

⁽¹⁾ HL C 200., 2003.8.23.

A C-309/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgericht Stuttgart (Németország) a Bírósághoz 2002. augusztus 29-én érkezett 2002. augusztus 21-i végzésével az előtte a Radlberger Getränkegesellschaft mbH & Co. és az S. Spitz KG valamint a Land Baden-Württemberg között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris a tanács elnöke, P. Jann, K. Lenaerts (előadó), tanácselnökök, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, N. Cunha Rodrigues, bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: M.-F. Contet, vezető tisztviselő, 2004. december 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 1994. december 20-i 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikkének (2) bekezdésével nem ellentétes, hogy a tagállamok a csomagolás újrahasználati rendszerek támogatására irányuló intézkedéseket vezessenek be.

2) A 94/62 irányelv 7. cikke ugyan nem biztosít az érintett termelők és forgalmazók számára semmilyen jogot, hogy egy adott csomagolási hulladék kezelési rendszerben való részvételüket folytathassák, azonban megtiltja egy átfogó csomagolási hulladék begyűjtési rendszer felváltását egy egyéni betét és visszaváltási rendszerrel, amennyiben az új rendszer az említett irányelv céljainak elérésére nem alkalmas azonos módon, vagy az új rendszerre való átállás nem történik zökkenőmentesen, anélkül, hogy az új rendszerben való hatékony részvétel lehetőségét, annak hatálybalépése időpontjában az érintett ágazatok gazdasági szereplői számára veszélyeztetné.